

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

גיליון 772 אדר ב' תשפ"ד נא לא לעיין בגיליון בשעת התפילה

פרשת צו

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ה. איסור אכילת חלב ודם
 - י. דיני האשם והחלוקה לכהנים
 - י. סדר הקרבת קרבנות המילואים
 - י. דיני מנחת חביתין
 - מ. ציווי משה לכהנים שיישארו במשכן
 - מ. דיני קרבן תודה
 - נ. דיני טומאה בקדשים ונותר
 - נ. דיני אכילת קרבן החטאת
 - פ. דיני מנחות כלליים
 - פ. ציווי ד' וההכנות לימי המילואים
 - ת. הכנת הכהנים לעבודתם
 - ת. סדר תרומת הדשן
 - ת. מתנות הכהונה מהשלמים
- -----

שאלה לשולחן השבת

"זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת"
 הכוונה בפסוק זה היא שכפי שהעולה נשחטת בצפון העזרה כך יש לשחוט את קרבן החטאת באותו המקום ובאותם הדינים. ויש להבין מדוע אמרה תורה במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת ולא אמרה באופן ישיר שהחטאת תשחט בצפון כמו בעולה לשם מה קישרה התורה את החטאת לעולה?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצדוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"וכל כלי הריס אשר תבשל בו תשבר" - 'לפי שהבלעיה שנבלעת בו נעשה נותר' (רש"י) מפרשי רש"י הקשו על ביאורו, שהרי לכאורה היו יכולים להשאיר את כלי החרס מעת לעת (24 שעות), שמדין התורה כבר אינו בין יומו ונעשה בטעם הבלוע פגום ומותר. אלא, ידוע שאחד מעשרה הניסים שנעשו במקדש הוא שלא הסריח בשר הקודש מעולם. אם כן, טעם בליעת הקדשים לא נפגם וממילא נעשה נותר ואין ברירה כי אם לשוברו. (לוית חז)

"צו את אהרן" - 'אין צו אלא זירוז מיד ולדורות' (רש"י)

אמרו חז"ל (קדושין לא): "גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה", לפי שמי שמצווה ועושה קשה עליו העשייה יותר ממי שאינו מצווה ועושה. נמצאנו למדים שבמקום שיש "צו" שם צריך יותר זירוז, משום שזה יותר קשה. על פי זה, מתיישבת היטב קושיא חמורה של התוספות במסכת שבת (ט), שם אומרת הגמרא, שמכיון שתפילת ערבית היא רשות ולא חובה, אם אדם פשט כבר את אבנטו והתכוון לסעודה, שוב אין מטריחים אותו לחזור ולחגור את האבנט כדי להתפלל ערבית לפני הסעודה. ומקשה הגמרא: וכי טרחה יתירה היא כל כך לחגור אבנט? ועוד קשה, יתפלל אפוא ללא אבנט? ומתרצת הגמרא, לפי שנאמר: "הכון לקראת אלקיך ישראל" (עמוס ד,ב), וחובה היא להתכוון לתפילה על ידי חגירת אבנט. ומקשים התוספות, הרי עדיין נשארת הקושיא הראשונה של הגמרא במקומה? אלא, ברגע שזה נעשה מצוה וציווי לחגור את האבנט לפני התפילה, הרי זה כבר בגדר טרחה יתירה, שכן עשיית מצוה עולה בקושי. וממילא מובן שטרחה רבה היא לחגור את האבנט לתפילה. (הרבי מגוסטינין)

"כל נפש אשר תאכל כל דם ונמרתה הנפש ההוא מעמיה"

כתוב בגמרא: (כתובות ס): 'דם שעל גבי ככר גוררו ואוכלו שבין השיניים מוצצו ואינו חושש'. ופירש שם רש"י: 'מוצצו. דהא ליכא דחזי ליה'. דהיינו מותר לבלוע דם שבין השיניים כי אין מי שרואה את הדם. ויש לבאר לפי זה, מדוע אין במקרה זה את הכלל: 'כל דבר שאסרו חכמים מפני מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור', ומדוע בדם שבין השיניים הדין שונה. ויש לומר: א. זו אינה פעולה שאסורה כלל בשום מקום - דם בין השיניים ולכן מותר. ב. אין הכוונה שבגלל שאין מי שיראה לכן מותר אלא משום שאין רואים, אז זה משנה את ההגדרה לדם שלא יצא מהגוף שמותר. ג. כי באיסור דרבנן לא גזרו. ד. אין דרך להסתכל לתוך פיו של אדם האוכל ואף בשוק אפשר לעשות כן, ולכן אין את הגזרה באופן שכזה. (שער המלך) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תשפ"ב)

מתנת אפיקומן לכל השנה!

ניתן להשיג "מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון: 052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'בייז'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. חלק בבהמה המוקרב רק מאיל וכבש
- ב. מנחת נדבה היא מנחה _____
- ג. "וטומאתו עליו" - הכוונה לטומאת ה _____ (רש"י)
- ד. יש מצוה לתרום ממנו כל בוקר
- ה. "זאת תורת _____ על מוקדה"
- ו. מילה המוטעמת בשלשלת בפרשה
- ז. אחת מעבודות הדם
- ח. אסור שהמנחה תהיה עשויה ממנו
- ט. החלב שלה מותר במלאכה ואסור באכילה
- י. על הכבד
- כ. מבגדי הכהונה, וצריכה להיות במידה הנכונה
- ל. אהרן ובניו אכלו מהבשר ומה _____
- מ. כך קרוי קרבן הבא מן הצומח
- נ. כלי שאם נטמא יש לו תקנה
- ס. אחד מהדברים שהביאו למילואים
- ע. נקהלו אל פתח אהל מועד
- פ. פסול חמור בקרבן, שהאוכלו מתחייב בכרת
- צ. מבגדי הכהונה
- ק. קרבן האשם הוא _____
- ר. משה _____ את הקרב והכרעיים במים
- ש. קרבן המשים שלום בעולם (רש"י)
- ת. דבר שנאפה אפיות הרבה נקרא כך

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. לאדם כזה אסור לאכול מן הקדשים
- ב. אסור באכילה
- ג. דמו אינו אסור באכילה (רש"י)
- ד. מבגדי הכהונה
- ה. קרבן שמקריב יחיד על נס שנעשה לו
- ו. "ושמרתם את משמרת ד' ולא _____"
- ז. 'צו' - זה לשון _____ (רש"י)
- ח. מילה נרדפת לקרבן
- ט. מבגדי הכהונה
- י. חלק מלחמי סל המצות- ' _____ מצות'
- י. חלק מהאוזן
- ל. מנחת כהן נקטרת - _____
- ם. מתנות הכהונה ניתנות לכהנים לחק _____
- ן. מבגדי הכהונה
- ס. כלי שאם נטמא, אין לו תקנה
- ע. אסור לאכול בשר קדוש ש _____ בדבר טמא
- ף. בזבח שלמים, לוקח את החזה והחלב ו_ אותם
- ץ. כך נקרא דבר טמא ומאוס
- ק. " _____ ושוטף במים"
- ר. משה שרף את ה _____
- ש. אסור שהיא תכבה מעל המזבח
- ת. לחם חלוט במים רותחים

כתרוממו

דבא פרשה נקרא קריא קריאה מילה מתחילת סוף המשנה לענין של רמב"ם.

"אש תמיד" (ו,ו) = "תדירא". המילה העברית 'תדיר' המתאר דבר הנעשה לעיתים קרובות, בקביעות.

מן המדרש

אמר רבי יהודה בר' אלעאי: שמן המשחה שעשה משה במדבר, מעשה ניסים נעשו בו מתחילה ועד סוף. מתחילה לא היה אלא י"ב לוג, שנאמר: "שמן משחת קודש יהיה זה לי" (זה=12), ראה כמה יורה בולעת, כמה עיקרין בולעין ממנו וכמה האור שורף, וממנו נמשח אהרן ובניו כל שבעת ימי המילואים. ממנו נמשחו מזבח הזהב וכל כליו. ממנו נמשח מזבח הנחושת וכל כליו, שלחן וכל כליו, מנורה וכל כליה וכיור וכנו. ממנו נמשחו כהנים גדולים ומלכים אפילו כהן גדול בן כהן גדול, טעון משיחה עד עשרה דורות ואין מושחים מלך בן מלך. ומפני מה משחו את שלמה? מפני מחלוקתו של אדניהו. ואת יואש? מפני מחלוקת עתליה. ואת יהואחז? מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו בשתי שנים. וכולו קיים לעתיד לבוא, שכתוב: "שמן משחת קודש יהיה זה לי". מלכי בית דוד מושחין, ומלכי ישראל אין מושחין, ואם תאמר מפני מה משחו את יהוא בן נמשי, מפני מחלוקתו של יורם בן אחאב. מלכי ישראל אין מושחין, מניין? שכתוב: "קום משחהו כי זה הוא", הוא טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה. ומשום מחלוקת של יורם בן אחאב נמעול בשמן המשחה?! אלא משחהו בשמן אפרסמון. (ע"פ ילקוט"ש)

מילה בפרשה

**חונשים בשר בדוכנים,
חלקי עופות קונים,
שמעתי שהוא חדל,
מלהכות בחוט חשמל.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגיליון הבא

שעשועי דאורייתא

"וידבר ד' אל משה לאמר"

אלו פרשות נוספות בתורה פותחות בפסוק זה?

מצאו נא בפרשה:

1. פסוק שמתחיל ומסתיים באות ה'.
2. מילה עם אות קטנה (זעירא).
3. שם של מסכת בש"ס.
4. את האות מ' המופיעה שלוש פעמים ברציפות. (לא באותה מילה)
5. מילה בת חמש אותיות שנקראת ישר והפוך.
6. פסוק המופיע בשלמותו שש פעמים.

ושפני טמוני חול

על מי מדובר: "האות הרביעית היא רבע מהשלישית, השניה היא עשירית מהרביעית, האות הראשונה חמישית מהשניה?"

"ונשלמה פרים שפתינו"

חשבון נפלא בעניין התפילה, שכל המילים בתפילת העמידה עולות בגימטריא כמנין תרי"ג. מגן אברהם=42, מחיה המתים=51, אתה קדוש=14, חונן הדעת=17, השיבנו=15, סלח לנו=21, גאולה=17, רפואה=27, ברך עלינו=30, תקע בשופר=24, ולמלשינים=29, על הצדיקים=42, ולירושלים=24, את צמח דוד=20, שמע קולנו=35, רצה=35, הודאה=86, שים שלום=53. סה"כ - 596 כמנין ירושלים. ונוסיף על זה את ששת המילים של פסוק הפתיחה 'ד' שפתי תפתח', ועשרת המילים של פסוק החתימה 'יהיו לרצון אמרי פי', דהיינו 16+596=613. וזהו בדיוק כמנין תרי"ג. (אוצר הידיעות)

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "וכלי הרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי ברזל בשלה ומרק ושטף במים"
2. "על מהבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת חטים תקריב ריה ניהח לד"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: איזו מגילה יחיד יוצא בה ידי חובתו אך לא רבים? - מגילה שכתובה יחד עם הכתובים. (שו"ע תרצא ח') **לסדר את הפרשה** - תפני מנחת פתים". **הידון א' ת'** - אליה, בלולה בשמן, גוף, דשן, העולה היא העולה, וישחט, זריקה, חמץ, טרפה, יותרת. כתנת, לחם, מנחה, נחושת, סל מצות, עדת ישראל, פיגול, ציץ, קדש קדשים, רחץ, שלמים, תופני. **הידון א' ת' הפוך** - טמא, חלב, דג, אפוד, תודה, תמותו, זירו, זבח, אבנט, ריקי, תנוך, כליל, עולם, חושן, חרס, נגע, מניף, שקץ, ומרק, פר, אש, מורבכת. **שעשועי דאורייתא** - תרומה, כי תשא, צו, תזריע, מצורע, קדושים, נשא, בהעלותך, שלח פנחס 1. "המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה". 2. "מוקדה". 3. "אש תמיד". 4. "והרים ממנו". 5. "הלילה". 6. "וידבר ד' אל משה לאמר". **מילה במגילה אסתר** - חור. "בבגדים צבעוניים נמנה" - לבוש חור, "וסב של חכם היה" - בצלאל בן אורי בן חור, "הוא אף אחד מחמישה" - אחד מחמש מלכי מדין היה חור, "שלא נפלו מהם לגומה" - שבשונה מחמשת מלכי סדום ובנותיה, לא נפלו מהחמישה האלו לבאר או לגומה או לכל חור שהוא. **טמונות בפרשה** - 1. "ויחבוש להם מגבעות" (ח,יג). 2. "תנוך אזנם הימנית" (ח,כד). 3. "בהן ידם הימנית" (ח,כג) ו'קמיצה' לפי חלק מהשיטות. 4. "סולת" (ו,יג). 5. 18 דקות - "לא תאפה חמץ" (ו,י). 6. "עור העולה" (ז,ח). 7. "את הדשן" (ו,ג). 8. 'בגדים שבשל בהן קדרה' (רש"י ו,ד). 9. "ומרק ושטף במים" (ו,כא). 10. "שמן המשחה" (ח,ב). 11. פתיתים: "מנחת פתים" - שטעונה פתיתה' (רש"י ו,יג). 12. "תורה אחת" (ז,ז). 13. חובש - "ויחבוש להם" (ח,יג). 14. "ומכנסי בד" (ו,ג). 15. "משוחים בשמן" (ז,יב). **טמונות בהפטר** - 1. "בושו והכלמו" (ז,לב). 2. "יושבים על אדמתם" (ז,יז). 3. "צאן אדם" (ז,יז). 4. "לב חדש" (ז,כו). **שאלה לשלחן השבת כי תשא** - שאלנו: מפני מה יש צורך בציווי מיוחד שאין להוסיף או לגרוע ממחצית השקל, והלא ישנה מצוה כללית שלא לגרוע ולא להוסיף מהמצוות. אם כן, מדוע היינו חושבים שמצות מחצית השקל שונה היא משאר המצוות שבתורה? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. לשיטת תוס' אין איסור לעשות מצוה פעמיים, והיינו חושבים שיכול העשיר בשתי פעמים לתת מחצית השקל. 2. גם היינו יכולים לומר שכל החיוב של מחצית השקל בדווקא הוא לכתחילה לעני אבל מי שאין לו, שיתן כמה שיש לו, ולכן המדגישה שהתורה שאין לתת פחות מכן. 3. בכל המצוות לא חייב לבזבז יותר מחומש. 4. התורה הוסיף לאו נוסף מלבד האיסור הכללי. 5. היינו חושבים שיש מצוה לתת ושהשיעור של המצוה הוא מחצית, אך באה התורה וגילתה לנו שהמצוה עצמה היא לתת מחצית.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

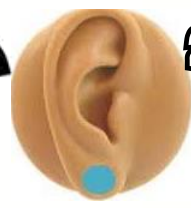
ירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com חיווקים והערות: כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגל קשה

5

4

7

11

10

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם "אחוז בחבלי בוץ"

12

13

הפטרת פרה "ויהי דבר ד" (יחזקאל ל"ו טז-לח)

טמונות בהפטרה

© כל הזכויות שמורות לאורון ביין.

